

Ко се то и зашто противи захтеву шефа државе да буду уклоњене барикаде на северу Косова? Они који славе вести из Брисела да ће нам ЕУ рећи „не“. Славе ратни профитери, шверцери, подземна и свемоћна ДБ, странке за које Срби и нису Срби него „мали Руси“, слави Синод Српске цркве, славе сви који ментално мрзе и Европу и Запад и наше суседе, који мрзе и сваког у Србији ко је против њихове мржње.

Пре само четири деценије, ове је стихове Србији посветио муслиман Саит Ораховац:

*Србијо, здраво! И нек за те
Твој сјај и слава и моћ и плод
Говоре свету. Волим ја те,
Као што се воли рођени род.*

А ове стихове Србији је посветио и њеној голготи у Првом светском рату се поклонио један католик и Хрват, Аугустин - Тин Ујевић:

*Данас растеш само из крви најбољих
Што су мачу дали своја тела справна
Блештећи у духу и у чистој вољи
Божанствена, света, земљо православна.*

Не заборавимо ни Скендерову „Стојанку мајку“ ни Горанову „Јаму“ ни Назорову „Мајку православну“ ни Давичову „Србију“.

Не заборавимо како су они, који нису били Срби, патили са нама и како су нас волели. Али, не заборавимо, не заборавимо и како смо и ми некад волели.

Да опет будемо оно што смо били, народ који воли и себе и друге, морални је и духовни императив националног препорода и преокрета. Обавезни смо да јавно жигошемо тврђаве мржње, изворе отрова који, као канцер, разара историјско биће Срба.

Тај отров није у нашем народу, него он тече са врхова. Нису непријатељи Србије и нашег народа ни у Америци ни у Европи, нити игде око нас, него су наши једини непријатељи међу нама. То су академици који проповедају да су беда и мржња велика предност Србије, то су песници који пишу оде Бин Ладену, то су коментатори којима је мржња једина памет и једино мастило, то су политички лидери којима је мржња једини програм, то су владике које су се одметнуле од Христа.

„Сестро, дај ми воде“, рекао је Христос Самарјанки крај бунара и речи љубави, као мелем, привио на ране велике мржње међу Самарјанима и Јеврејима.

Такозвана духовна и политичка елита данашње Србије вриснула би иза својих катедри мржње на сваког Србина који би отишао у Приштину и Албанку назвао својом сестром, Албанца својим братом, пријатељем или драгим комшијом. Многи наши медији би на насловним странама и у својим ударним емисијама јавили да је то издаја Срба, издаја Србије, издаја наше вере.

Србе, Србију и оне наше косовске цркве и манастире издају управо ти мрзители који проповедају да Албанце не смемо убрајати ни у људе.

Ниједно непријатељство не гаси се непријатељством, него само пријатељством. Ово начело створило је и ЕУ, кад су вековни ратни непријатељи Француска и Немачка одлучили да пријатељством повежу своје судбине и кад су тим путем кренули и остали народи данас уједињене Европе.

Како пре неки дан рече француски председник, ЕУ није право избора, него је ЕУ неминовност. То је и државни програм покрета „Преокрет“.

(Блиц)